

שבועת ימים פרק ראשון יומא

י"א

עין משפט
נר מצוה

כַּמֵּאָה מֵיָמֵינוּ מֵהַלֵּל שֵׁם
וּמִזִּמְזָה הֵלֵל ו:
ל ב שם הֵלֵל ח כִּמְנַע עֵשֶׂן
נָג טוֹשָׁע יִיד קִי רְפוּ
סְעִיף א:
לג ג מֵיָמֵינוּ שֵׁם הֵלֵל ו
טוֹשָׁע שֵׁם סְעִיף ג:
לד ד שֵׁם פִּיָּה הֵלֵל ט
טוֹשָׁע יִיד קִי רְנָא
סְעִיף א:
לה ה ו שֵׁם פִּיָּה הֵלֵל ז
טוֹשָׁע יִיד קִי רְפוּ
סְעִיף ב:

רבינו חננאל

ח'ר בשבועין כן ששה
 בביתן שן שער חצירות
 שן שער מיתות כן
 שן שער עיריות שן בן מן
 למקום שנאמר וכתובם
 על מזוהות ביתך ובשערך,
 כן שר חקרא. הני
 אבול כו'. ויש שרש
 במכאות חצירות מפני כוכב
 ששם עשירה, וזו
 האבות הכובי עליה יורה
 לשמור הכפיב אף משום
 צורת פתח. ואקשין גס
 הנגזר. ונתיב בית הכנסת
 שיש בה בית יורה חלק
 אף לשומר בית הכנסת
 חייב במזוה. ופרקין
 יעול כן היא ורגא חיי
 חקרא אבול אמא ל
 ככדי בה מזוה נמשום
 סכנתה. (אמר ליה) עממי
 שיש כבודך רדיקא ורדיקא
 הוה תעבור והשכין
 ואומרים לו תודי אתה
 ומכשפות אתה עושה ואתה
 יודי סנה, ורמיא שרטי
 חקרא אף על גב דהיא
 כדכתיב מזמנה, ורמיא
 ששאלא אף אלק ושמע
 ורמיא חקרא. וני רב כהנא
 חקבן ובית חקרא
 ויבית העצים והתקצרות
 ששורין מן המזוה מפני
 שנחשים ניותות בהן.
 ופרשי רב כהנא מא
 ניותות ורמוצות ממש,
 אף סתמא חקרא. ורמיא
 ורמיא רפת בקר עטור
 מן המזוה. ופרקי רב
 יהודה מא ניותות
 מקטשיות והכי קתי
 ואופעי שן מקטשיות בהן
 נחשים שטחין. ואקשין
 לעליה והנניא אף נשים
 מאקטשיות רב כהנא לרב
 יהודה מא אית לן
 שלימים מקטשיות הנא
 היא, שן נא שמחיי ויש
 שן שפורט. לדידי נמי
 ורמיא ניותות ורמיא

ממש כל סתם חייבין
תנאי היא ותנאי ביתר תני
המיוחד כל כך. ר' (הנא)
[וכנא] מתוך לעמיה
והברייא ומפרש בה
שפור מן המזהר בסתם
יש שמחייבין בסתם. אחד
תנאי ינור דבסתמא אחד
מחייב ואחרים פטורין.
ורב [יהודה] מתוך
לעמיה, [טורין] ויש
המזהר במחקשטור ויש
שמחייבין במחקשטור.
והנא תנאי במחקשטור
ר' כהנא פטור ור' יוצא
ה ש כנא שמחייב ממין
ית בהן פטורין. וכל שכן
ית רפת ולולין ומתבן
אחת.

ממרו כשפים כו'. לדידי נמי
דיחויא דכי דחי צמתקשטות
יגה וההיא דסוכה וכן ההיא
ה ממוזזה, לימא דרב חסדא
דקא משני התם צאכסדרה
דומיא דמילתא דאכסדראות

כל השנה לפרסם הדבר שהיה נראה לכל כמו דירה חשובה וכן לענין מעשר מתייבש מדרבנן בין בחב בין בשאר ימות השנה ולא מיקשי דילמא אחי לאפרושי מן הפטור כו' דה"מ אי אמרינן דלא מתייבש אלא בחב בעידנא דאחי דירה יחוש דילמא אחי למיטעי כיון דחוי דלא מתייבש אלא בשאר שעתא אחו למימר דדירה גמורה היא לדאורייתא אבל השתא דמתייבש לה אחי בשאר ימות השנה דליכא דירה בה כלל הכל יודעין דמדרבנן הוא דמתייבש לה ולא אחי למיטעי: **והתנא רבתי פטורה מן המזוזה.** מימא לי לימא

היה אירי כשהגשים רוחות צו
ו"ל צרפת צקר אין הגשים רוחות
דדוקא צית הצקר דלעיל דהיינו
שעשו לצקר אכל אין מעמידן זה
בהמות צקציעות גשים רוחות צו
אכל רפת צקר משמע שעומד צו
צקר צקציעות והוא מולולך צוצל
הצקר אין הגשים רוחות צו:
אף על פי שהגשים מתקשטות בהן.
אינו מגיה הצרייתא דה"ק
מפני שהגשים נאותות ומתקשטות רק
צון ואינם דרים זה דירה גמורה
והא דקאמר אע"פ שהגשים מתקשטות
פ"י לא מביעית אסלנא לא היו אפילו
מתקשטות דפטורין אלא אף על
פי שמתקשטות:

יבֹרָךְ שֶׁאֵין מִרְבֵּה אֶף בֵּית שֹׁעַר
וְכו'. מִשְׁמַע דְּבֵית שֹׁעַר
פֶּטוּר מִן הַמְּזוּזָה וְיִמִּינָהּ דְּפֶרֶק
הַקוֹמָץ רִבֵּה (מִנְחוֹם דף ל"ג:) תֵּינִיל בֵּית
שֹׁעַר אֲכַסְדֶּרֶה וּמִרְפֶּסֶת חֵיבֶת בְּמִזְוֵה
וְכֵן מִשְׁמַע פֶּיִ"ק דְּלוֹכָה (דף ס"ה)
דְּבֵית שֹׁעַר חֵיבֶת בְּמִזְוֵה גְבִי שְׁמִי
סוּכוֹת שֶׁל יוֹרְשֵׁינִי וְזוֹ לְפָנִים מִזוֹ דְּפֶרֶק
וְתִהְיֶה חֵלּוּנָה בֵּית שֹׁעַר וְתַתְּחִיב
בְּמִזְוֵה וְיִ"ל דִּהְכָּה מִדְּאוּרִימָא קְאָמֵר
וְהֵסֵם מִדְּבִצְקָן אֲנִי יִ"ל דִּהְכָּה מִיֵּירִי
בְּבֵית שֹׁעַר שֶׁל אֲכַסְדֶּרֶה וְכֵית שֹׁעַר
שֶׁל מִרְפֶּסֶת וְהֵל דִּקְתָּנִי בֵּית שֹׁעַר
אֲכַסְדֶּרֶה פִּירֹשׁ שֶׁל אֲכַסְדֶּרֶה וְהֵלֶפְסִי
מִיָּתֶן הֵסֵם בְּמִזְוֵה (לְכִימָה):
וְהִתְנַיֵּא אֶחָד שְׁעָרֵי בָתִּים וּרְפֶת
כו'. לֹא הוּא מִזֵּי לְשֹׁנֵי

במתקשטות חדר דרפרט ח'ין
מתקשטות כיון דמלוכלך הוה וזהמה
עומדת זו בקציעות כדפי' לעיל אי נמי
כיון דקמני לה צהדי הנך דלפי' סממא
חייבת א"כ רפת צקר נמי בקטמא ח'ייר:
הכל

המזוזה כסתם ויש השמחייבים כסתם באמת אמרו
ושהנשים נאותות בהן ומאי נאותות רוחצות פטורין
שמעינן מרחץ דחיד דס"ד אמינא מרחץ דרבים דנפיש
יב במזוזה קמ"ל ורב יהודה מתרץ למעמיה הכי קתני
ד ובית העצים ובית האוצרות שפטורין מן המזוזה
רי הכל פטור באמת אמרו בית הכסא ובית הבורסקי
בהן פטורין מן המזוזה משום דנפיש זוהמיה ולרב
שערי בתים ואחד שערי חצירות ואחד שערי מדינות
ואוצרות שמן חייבין במזוזה יכול שאני מרבה אף
בית

אם עשויות בפירוש לבית המרחץ פטורין, הא סתמא יש תנא שמחייב במזוזה, ולרב יי שמתקשטות בהן שהן כמו בית דירה, אבל בסתם פטורין, ויש תנא שאמר א"פ שמתקטן סתם לדברי הכל (סתם) פטורין. והתניא אחד שערי בתים ושערי חצירות ושערי מדינות ושערי ואוצרות יין ואוצרות שמן חייבין במזוזה, ועלתה תיובתא דרב יהודה ה

[illegible]

וכל השערים. שערי מזרח a עזרה: אחד שערי מדינות. יש מדינה ממוקפת הרים ויערים בכמה פרסאות ואין יואצין ממנה אלא דרך שערים שער הגר: אבולי דמחוא. שערי עיר ששמה מחואו והיהו רובן ישראל: לאקרא דכובי. צבין צבוי ונקרא כובי והשערים תחתיו עשוין כפייה וצבין

הבנו על גבי כפיץ חזק יותר: והקרה
דרכי גופה. משום אותו ציץ עזמו
תבצעי השער מזוהה שדרך אותו השער
נכנסין לו: משום פניה. שלא יאמר
המלך כשפיתם צבעי שבעי: עירי:
הצדקה. שמה חקירה או נגנזה:
ושל רבים. שערי חקירות ומדינות:
ועיריות: פעמים ציבול. כל דבר
שהוא של רבים אין להטריח עליו
הרבה שחם תטרח יהא כל אחד
ואומר יעשו חבירי: חלוצין. שם
האיש ואמרי לה על שם האומנות:
קסדור. שם פקידות הוא כגון סרדיט
והוא שוטר: דקציע סיקא. עלילות
הממשל מאומנות תמיד: איך אלך.
לממשות. של דוד ע"פ הדיבור: וזם
ואולוס. אל יין שפמן ותבואה היא
אלסם דר צו: מאי נאוסוס ורואוס.

נאותות לשון הנאה ומשום דמקום
גנאי הוא שעומדות שם ערומות אין
כבוד שמים להיות שם מנוח: **אע"פ**
שהנשים מתקטנות שם נבשמים
ו**ס"ד** אמינא דירה היא אשמעינן
לדלאו דירה היא: **אלא מאי** איס לך
ל**מימרא** כי פרשת נאותות מתקטנות
שם ותיקש ממני וממני וימנא. תנאי
היא: **ויש מחייבין** והיינו תנאי. וכל
אחד מן אמוראי מתוך נטעמיה רב
ככהנא מתוך דבסתמא פליגי אבל
מתקטנות דכ"ע חייבין ורב יהודה
מתוך דבמתקטנות פליגי אבל סתמא
דכולי עלמא פטור: **ושהנשים נאותות**
צנען. כלומר בית הצנן ובית הבקר
ובית העצים ושהנשים ^(ו) רוחצות בהן ובית
הטבילין **אע"פ** דאשמעינן מרחץ ליתריכין
ולאשמועינן בית הטבילה **אע"פ** דליכא
ויהמא: **וולוין**. מקום גידול הסרגולין:
בית

והתניא רפת בקר פטורה מן המזוזה ושהנשים מתקש
אלא מאי אית לך למימר מתקשטות תנאי היא ל
היה דתניא ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית הת
העצים ולבית האוצרות שפטורין מן המזוזה ויש
בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבח
ובהן פטורים מן המזוזה רב כהנא מתרץ לטעמיה ורב
רב כהנא מתרץ לטעמיה ביתך ביתך המיוחד לך פ
הבקר ולבית העצים ולבית האוצרות שפטורים מן
בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטביל
מן המזוזה אי הכי היינו מרחץ אשמועינן מרחץ דרכים ו
זוהמיה אבל מרחץ דיחיד דלא נפיש זוהמיה אימא ל
ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבן ובית הב
אפי' מתקשטות ויש מחייבין ובמתקשטות אבל סתם
ובית המרחץ ובית הטבילה אע"פ שהנשים מתקשט
יהודה סתמא דברי הכל פטור והתניא בשעריך אחד
אחד שערי עיירות ורפת ולולין ומתבן ואוצרות י

[illegible]

מסורת הש"ס

- (א) [בִּינְיָה ג. וּשֵׁנ];
(ב) פִּסְחִים ח: קִידוּשֵׁין לַט:
חֻלִּין קַמְבָּ, (ג) [רַשׁ־שׁ
מח"ל], (ד) בִּסְמ"א: שֶׁהַנְּשִׁים,
(ה) [וְעַי תוֹס' סוּכָה ח:
ד"ה וְתִיּוֹהִי וְכו'] שֶׁהִשְׁיֵגוּ עַל
זֶה וְעַי תוֹס' מִנְחֹת ל"ג:
ד"ה אֶכְסְדָרָה],

תורה אור השלם

1. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזֹת
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
דברים ו ט
2. וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ
אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׂאוּל וַהֲרִגְנִי
וַיֹּאמֶר יְיָ עֲגַלְתָּ בָקָר
תִּשָּׁח בַּיָּדָךְ וְאַמְרַת לְזִבְחִי
לַיְי בָּאתִי:
שמואל א טז ב

הגהות הגר"א

- [א] גמ' נקנור נמחק ונ"ב
המים:

מוסף רע"י

גזירה לגזירה. ה"ה
 זמרים בציון הש"ה שאין
 לחזקין לגזירה, מהאי
 קרא נפקא (ויקרא י)
 (ו) ושמרתם את משמרת,
 עשו משמרת ולומר גזירה
 למשמרת, לתורת, ולא
 לשמרת, למשמרת, שלא
 יעשו גזירה לגזירה (ביצה
 ג). א"ך א"ל. לשמור
 את דוד, ואעפ"י ששומרו
 על מקום היה הרי היה
 ירא (פסחים ח) ואע"ג
 דשליחוהו דמקום הוא
 מתקפי מהיזקא דקביעא
 (קדושין לט).

תום' ישנים

ואחד שער מדרגות
ואחרי ואחרי מלמדי
 ונכנסתם דרכי נכסיהם
 פסעוכם לקמהימי שער
 שפנקתם נכסיהם דרכי נכסיהם
 ויביל דעדיהו שפנקת שער לפי
 השואל דבר כקמא ואלא אל
 השואל דבר כקמא אחרת אל
 גודולו ונכנסתם דרכיהם
 נכסיהם. כל חמייה משמע
 דמתייביל להם כל מהוה להם
 וקודם הנכסין דהוא לה
 עירוב דמדרגת לא חשיב
 בדמיה פסח עשוי פסחין
 (ועל זה עיינו פסח מדרגת
 ומה משיבתי) ומה
 ממותהו. לחוהי איא חשיב
 שיקופה ונכסין יבשה
 שפנקת ונכסין
 ומהוה (ו[ן] כך שפנק
 ונכסין ונכסין ונכסין כפסד
 ו[ן] וענין מקרה גידול
 אחריה ומהי שנה ללה
 משתלגין ענין מהוה. ושנה
 דכיון דנכסיהם דר"מ
 דמ"מ נכסיהם לקמן מהי בית
 דמשיבתי שפנקת שער לענין
 ומה חשיבתי ומה חשיבתי

מה בית שהכלים משתמרים
לדכתיב תרי ובערין. אבל אין
לדכא סימן, דהא בירושלמי
גופיה לא פריך. כי שמה הו
ויוש רבים נבדקת פעמים
מילתיה דר' יהודה דלרעובן
סתמא תנאי היא. וא"ת
לנא כסירה ליה. **יבוא שאני**
למנוח פרק הקומץ דפ. כ
בפתוחא לגיה בביתא דבב
רומימא, פירוש אכסדרה שי